

11. Kust poolt Mikkelpäewa tuul on,
sealt poolt on süs enamiste kõik talwe
tuulid, kuni kewadise pööripäewani.
12. Kui kewadise pööripäewa tuul põhjas
on, süs tuleb külön kewade.
13. Kellid suurepäewad on, see on helide
inimene.
14. Söögi aeg ei tohi jänestest midagi
rääkida, süs jänestel lä kewad orasle.
15. Kui nina ots sügeleb, süs saab furmasõna.
16. Kui parem silm sügeleb, süs saab
nädä, kui pahem, süs nutta.
17. Kui kelligil hammas suust ära tuleb,
süsi ei tohi ta seotamille maha wisata,
waid peab ta ahja peale wiskama, ning
seal jauris ise ütlemä. Kikka wätsa tua
hammas male anna mulle raudham-
mas, süs kaswab nütta uus hammas.
18. Kui öösel magades kuu paljo jala põhja
allo paistab, süs hakkab kuu tohi.
19. Kes ukse peal raiub, see rauduma omä
ema rinnad ära.

20. Kui laps kõht walutab, süs ema
laeb järgmise salmi, mis terwen teeb.
Kinnu, kaarmi, karkala haiguswastle
wala, musta linnuli muu tohi. Kõrgga
tulga, hobustega minga hundi uulde, kaku
keelde, rebasereide, jänese jälga. Keie
laps kõht terwen.
21. Kes enne Süripäewa kuuwalmaal
konno näeb, selle mokaad lä kewad katki.
22. Kui silikast nälg aysat ikkumad
süsi sured ära. Täed lida lennuft,
süsi faadrõomast elu.
23. Kui sifa keelagi ära petub, see põletab
sellel suul paljoriidid ära. Sifast saab
petetud süsi, kui hommi külön ne põimist
kuulid sifa laulma.
24. Kes püdelisse puhub, selle hammas
hakkawad walutama.
25. Kui kangas üles panemispajal keegi
wõoras inimene süst tuleb, see elab kawa
weel. Tuleb süsi, kui kangas lõpnas on,
süsi sureb ta wardi ära.